

Nr 247.

Godkänd av första kammaren den 28 maj 1919.

Godkänd av andra kammaren den 28 maj 1919.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående dyrtidstillägg för år 1918 å vissa jämlikt lagen den 12 mars 1886 angående ansvarighet för skada i följd av järnvägs drift utgående ersättningar.

(Bankoutskottets utlåtande nr 70.)

Till Konungen.

I en till riksdagen den 14 mars 1919 avlåten proposition (nr 231) har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för samma dag, föreslagit riksdagen

dels medgiva, att till f. d. befattningshavare hos statens järnvägar, vilka enligt lagen den 12 mars 1886 angående ansvarighet för skada i följd av järnvägs drift uppbära ersättning för skada, som ådragits under förrättandet av arbete i statens järnvägars tjänst, samt till änkor och barn efter sådana befattningshavare vid statens järnvägar, som dödats under förrättandet av arbete i statens järnvägars tjänst, och till vilka änkor och barn på denna grund utgår ersättning enligt ovan nämnda lag, må såsom dyrtidstillägg för år 1918 utbetalas ett belopp, motsvarande vad som i krigstidstillägg och extra krigstidstillägg under nämnda år skulle hava utgått, därest å ersättningen fått beräknas dylika tillägg enligt de för f. d. befattningshavare i statens tjänst respektive änkor och barn efter befattningshavare i statens tjänst för år 1918 gällande grunder;

skolande, där jämte ersättningen åtnjutits pension, varå krigstidstillägg och extra krigstidstillägg av statsmedel utgått, dyrtidstillägget

Bihang till riksdagens protokoll 1919. 14 saml. Nr 247—251.

beräknas å ersättningens och pensionens sammanlagda belopp, därvid å dyrtidstillägget avdrag skall göras för vad som i krigstidstillägg och extra krigstidstillägg å pension redan uppburits;

dels ock till bestridande av kostnaderna för ovannämnda dyrtidstillägg å tilläggsstat för år 1919 under tionde huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag å 116,000 kronor.

I propositionen omnämnda f. d. befattningshavare samt änkor och barn efter befattningshavare hava icke förut erhållit krigstidstillägg i likhet med motsvarande grupper av verkliga pensionärer. Eders Kungl. Maj:t har emellertid i propositionerna nr 226 och 227 rörande dyrtidstillägg åt f. d. befattningshavare i statens tjänst och åt änkor och barn efter avlidna statstjänare föreslagit, att dyrtidstillägg enligt de i dessa propositioner förordade grunder skulle få åtnjutas jämväl av i förevarande proposition avsedda personer. Riksdagen har förut bifallit berörda propositioner med vissa ändringar, vilka dock icke innebära någon ändring i ifrågavarande personers rätt till dyrtidstillägg. Ehuru riksdagen sålunda anser, att dessa f. d. befattningshavare samt änkor och barn efter befattningshavare i avseende å rätten till dyrtidstillägg äro att jämställa med pensionerade f. d. befattningshavare samt pensionsberättigade änkor och barn efter befattningshavare, har riksdagen dock ställt sig synnerligen tveksam till den i förevarande proposition gjorda framställningen, att till ifrågavarande personer nu jämväl skulle utbetalas, vad som under år 1918 skulle tillkommit dem, därest de under detta år fått beräkna krigstidstillägg å till dem jämlikt ovanberörda lag den 12 mars 1886 utgående ersättningar. Enligt riksdagens åsikt är det i allmänhet icke lämpligt att giva avlöningsbestämmelser retroaktiv verkan. Emellertid har riksdagen funnit, att i förevarande fall så starka skäl äro förebragta, att trots nämnda betänkligheter anledning finnes att göra undantag från denna regel. Riksdagen vill dock framhålla, att ett bifall till Eders Kungl. Maj:ts förslag icke får på något sätt anses såsom prejudicerande beträffande andra personalgrupper, som framdeles möjligen skulle anses böra komma i åtnjutande av någon liknande förmån.

Riksdagen får således anmäla, att ifrågavarande proposition blivit av riksdagen bifallen.

Stockholm den 28 maj 1919.

Med undersåtlig vördnad.
